



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Ex tribus his quasi speciebus, familiarem quandam confici posse,
morbus animæ nostræ medicinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

paupertatis Sodales & amicos, famem, inquam, sitim, contemptum, despectionem: sic qui in suimet despicientia atque contemptu aliquousque profecerit, doloris ac paupertatis incommoda nihil admodum refugiet: quippe qui & ijs se dignissimū, & è contra omni consolatione indignum, censebit. Ita & à paupertatis amore ad sui contemptum, planus ac rectus processus est; & ab hoc ad illam, prona est facilisq; regressio.

Pro his ad extremum legi potest S. Bonaventura p. 1. Stimuli cap: 7. ascensu 3. ubi ex professo ostendit, tria ista, præsertim in Christo crucifixo apparuisse; & quomodo animus eum contemplantis exinde assurgat inflammaturq; eandem rerum desiderio; omnem jam honorem refugiens, eligensq; nudus esse cum Christo nudo, & omni repleti amaritudine & afflictione cum illo, quæ pluribus ibidem persequitur.

§. 3.

Ex tribus his quasi speciebus, familiarem quandam confici posse, morbus anima nostra medicinam.

Assidua igitur istius Christi comitatus commentatio, efficiet denique, ut eas quoq; res familiares nobis reddamus, & in usum nostrum consuetudinēq; convertamus.

Ex ista etenim trium specierum mistura, veluti ex quadam aloës & myrrhæ & succi absynthij compositione, conficientur (ut ita loquar) *familiares pilule*, amara illæ quidē, sed ad salutem oppidò efficaces, sine quibus nec ipse Salvator ullo momento esse voluit; & quibus quotidie, immò assidue, usi sunt, quicumque Christum propius sequi, eiq; sese speciatim probare studuerunt.

Profectò sine his esse noluit S. Bernardus, qui (ut ipse de se testatur) ab ineunte conversione sua, hunc sibi *myrrhæ fasciculum* colligare, & inter ubera sua collocare curavit.

Serm. 43. in Cant. confectum (ut ait) ex omnibus anxietatibus & amaritudinibus Domini sui. Quæ enim sunt illæ Domini nostri amaritudines, nisi res illæ humano palato adeo insuaves & injucundæ, paupertas, dolor, despectus? Quod ipse ibidem satis indicat, dum nos ad earundem amaritudinum arcum & indissolubilem complexum exhortans, sic ait: *Tu quoque, si sapiam, imitaberis Sponse prudentiam, atque hunc myrræ tam charum fasciculum, de principali tui pectoris, nec ad horam patieris avelli, amans illa omnia quæ pro te pertulit, semper in memoria retinens, & assiduâ meditatione revolvens.* Testatus alibi, nihil non suave nobis futurum, cum omnes Domini nostri amaritudines collegerimus; easdemque (ut ipse loquitur) in vasculo pectoris, pistillo crebra meditationis contusas & commetas, & scilicet demum tanquam in massulam redactas, ad familiarem & quotidianum usum adhibebimus.

Serm. de quadr. deb.

Serm. 10. in Cant.

Eundem quippe Doctorem mellissimum, alio in opere, sed in argumento non dissimili, eadem atque nos in præserti, loquendi figurâ usum invenio: Dum Nazareni nostri vulnera, velut violas ac rosas Paradisi, ex iis; stillantes cruoris guttas, tanquam decidua eorum florum folia considerans, jubet nos ex illis quoddam quasi electuarium conficere, quo jugiter utamur ad medelam omnium infirmitatum nostrarum.

De Pass. Domini. c. 43.

Accede huc (inquit) o fidelis anima, & collige tibi reliquias epularum sponsi tui, misas gratissimas, folia rosarum. Et ecce in quantâ multitudine distillant de manibus, similiter & pedibus, nec non & da latere dulcissimi Christi JESU. Non est morbus anima, cui his floribus mederi non possis. Collige autem folia florum florentis JESU, stillas sanguinis rubicunda, & tanquam pilulas sine quibus esse nolo, in cubiculo cordis tuarumconde. Erit tibi illarum sapor & odor in medicinam salubrem, morbos qui fuerint repellentem, venturosque caventem. *Vita*

santum ne sine illis esse velis, quae verè nomen habent, qualibet
fidei dicente, sine quibus esse nolo. Ita Bernardus.

Sed neq; sine his esse volebat Seraphicus Doctor, cum
diceret: *En mori volo, nisi vulneres mentem meam. Nolo,* P. J. Stim. c.
Domine, sine vulnere vivere, quia te video vulnertum. Neq;
Seraphica S. Terecia, cujus hæc erat solennis vox: *Aut pati,*
aut mori; quòd nimirum nollet sine passione vivere. Neq;
S. Apostolus Franciscus Xaverius; qui afflictiones atq;
zrumnas, ipsi cœlestium gaudiorum torrenti, quo ejus ani-
ma perfundebatur, anteferebat; *in ipsis incommodis ac peri-* l. 4. c. 12.
culis (ut in ejus vita scriptum legimus) *DEUM enixè precaba-*
tur, ne his ipsum eriperet malis, nisi ad majora mala divine glo-
rie causâ reservaret. Nec denique tot alij præclari Christi
crucifixi discipuli, quorum sparsim hoc opusculo memini-
mus; qui sicuti JESUM tenerè ardentèq; dilexere, ita hanc
charam JESU Societatem maximè adamârunt & complexi
sunt; gnari sine illa ipsum JESUM non inveniri, & quibus
hic charus sit, etiam illam acceptam esse debere.

Ut enim hoc rursus cum B. Angela, pro hujus capituli
clausula, dicam: *Hæc sunt dulcissima DEI dona, qua quicun-* Vit. c. 66.
que obtinere poterit, sciat se perfectum & consummatum in
Christo, & Christum in eo per transformationem. Et paulò
inferiùs: *Et si non potest ista tria velle, sciat quòd multum est*
longè à Christi benedicta similitudine: quia ista tria associave-
runt eum, in omni loco, & in omni tempore, & in omni suo a-
ctu, similiter & suam Matrem, scilicet paupertas, dolor, & de-
spectus, & ignominia in summo. Sic illa.

Ades igitur Discipule crucis, & hæc pauca trade me-
moriz. Neque enim multis præceptis constat ars perfectè
sequendi & imitandi Christum; neque multo studio aut
lectione opus est, ut tota Crucifixi disciplina, etiam à tar-
dioribus, mente comprehendatur. Liber ille ante oculos
nostros præscriptus (ut Apostolus loquitur) hoc est, JESUS
CRU-

crucifixus, tribus tantum pagellis constat; dolore nimirum paupertate, despectione. Hoc compendium est Evangelij hæc summa vitæ, & passionis Christi Jesu. Breve dictu est, quo tamen totum dicitur: *Ama paupertatem, ama dolorem, ama contemptum*: & jam cum Christo crucifixus es; jam Christi vitam ac passionem in temetipso expressisti.

CAPVT IX.

Via trium dierum in solitudine; sive, Exercitium omnimodæ nuditatis & abnegationis sui, ad exemplar JESU Christi crucifixi.

Exod. 8.

QUOD olim Moyses ad Pharaonem: *Viam trium dierum pergemus in solitudinem, & sacrificabimus Domino DEO nostro*: hoc in rem præsentem non absurdè opinor, usurpabimus. siquidem si DEO perfectè placere, eiq; de nobis porum sacrificium exhibere volumus; nobis quoq; deserendum Ægyptus est, pergendumq; in vastam ac profundam solitudinem, hoc est, in mœstissimum cor benignissimi Jesu, in passione sua prorsus desolati & derelicti. Quod quâ ratione possit effici, aut quænam sit via trium dierum, quâ pergendum nobis in eam mysticam solitudinem, jam ingradior dicere.

§. I.

Via prima diei in solitudine.

Prima dies hujus solitudinis consistit in abdicatione & nuditate rerum temporaliû, earum inquam, quæ vel ad carnis sensuumq; commoda, vel ad quotidianas vitæ necessitates, opportunitatésve pertinent. Ab his enim rebus desertissimum Christum fuisse, vel hinc intelligitur, quid